Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor
Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links
Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

PHILISKOPET

Nr. 3
10. oktober 2003
48. årgang

CE på IFA-Messen i Berlin.

Gæster fra Juncker og el-grossisten Nordisk Solar ønsker Willy Goldby til lykke på hans 60 års fødselsdag.

Dragebådsregatta.

PVK i Tivoli.

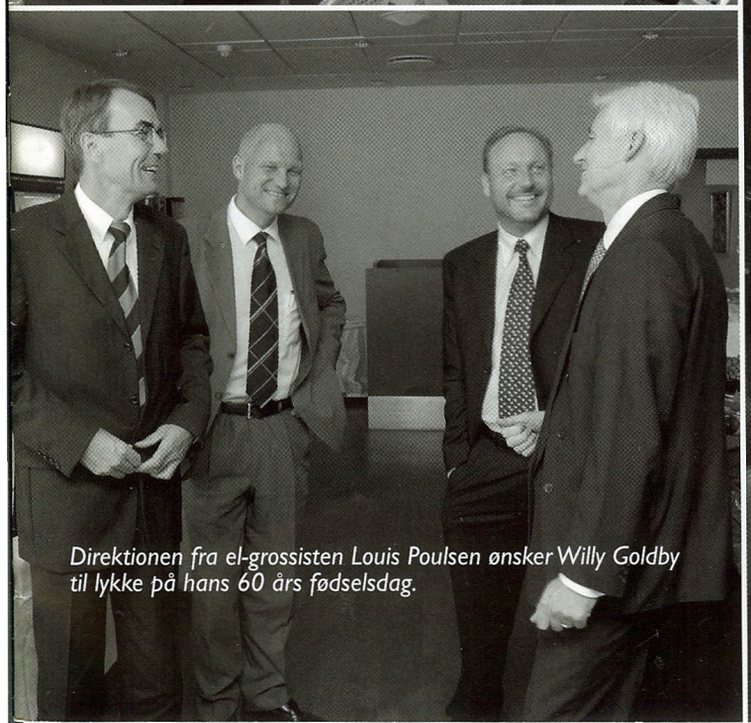

Direktionen fra el-grossisten Louis Poulsen ønsker Willy Goldby til lykke på hans 60 års fødselsdag.

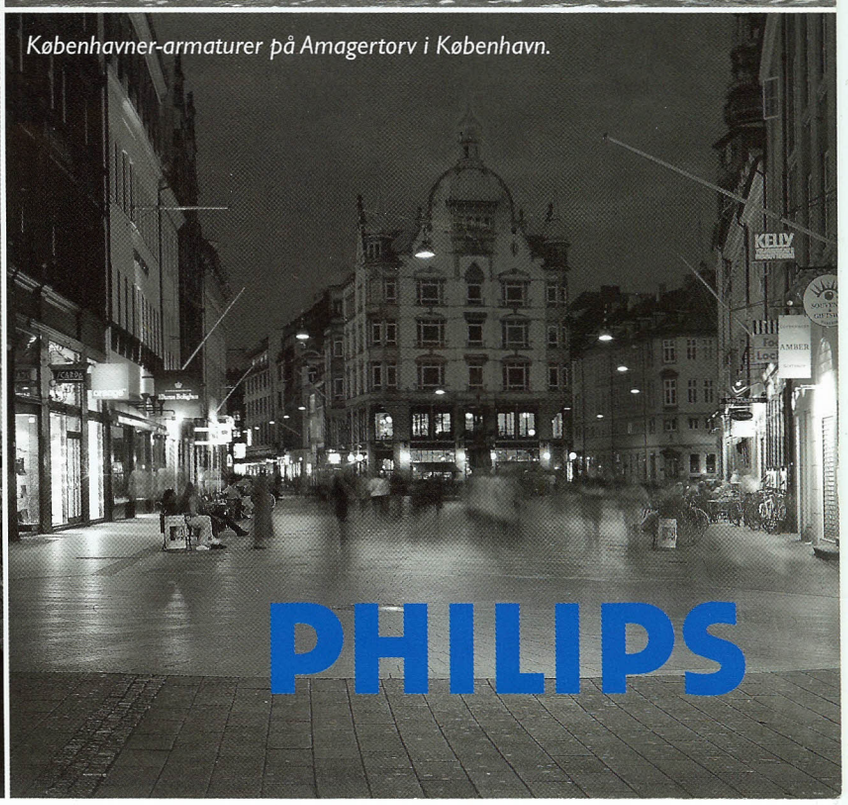

Københavner-armaturer på Amagertorv i København.

Nye ansigter i Philips

Vi byder velkommen til disse to nye medarbejdere, som er tiltrådt i perioden 2. juni - 15. september 2003:

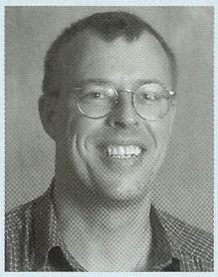

Adriaan Fietje
er den 1. august startet som servicetekniker i Medico

Kristina Gaardsdahl
er den 1. august startet som montrice i Armaturmonteringen

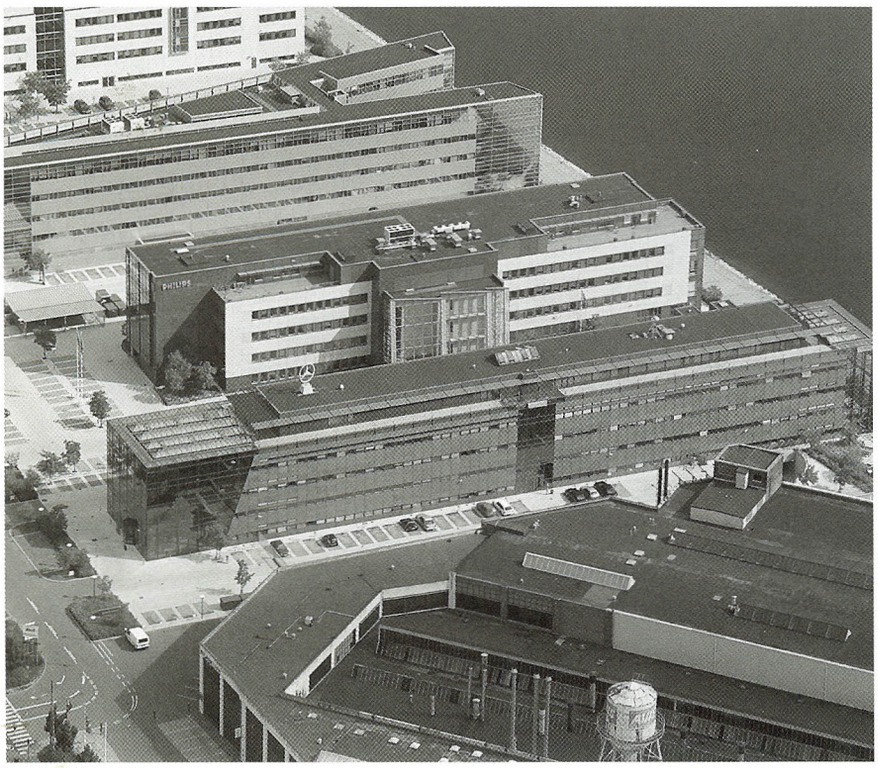

Når man ser det hele sådan lidt fra oven:
Ronald Maagdenberg – chefen for Consumer Electronics i Danmark – har leveret dette billede, som han tog på en flyvetur med et lille Cessna-fly over København her i sommer (han var dog ikke selv ved styrepinden samtidig!).
Her ser man i øvrigt tydeligt, hvordan Sonofons bygning i baggrunden har form som et A.
Vandtårnet allernederst stammer fra den daværende Ford-samlefabrik fra 1920'erne. Der har aldrig været vand i det – men når Ford byggede en fabrik, hørte der altså et vandtårn til, og derved blev det – behov eller ej.

PVK i Sverige...

I år gik PVK's sommertur til Sofiero lige nord for Helsingborg i Sverige.

120 medlemmer og ledsagere mødtes 12. juni på Toftegårds Plads og Sundbyvester Plads og steg på busserne, hvorefter turen gik over broen og langs kysten til det lille slot med udsigt til Kronborg og kysten op mod Hornbæk.

Sofiero var i godt 100 år sommerslot for to svenske konger. Først for Oskar II og så – som en bryllupsgave – for den senere Gustav VI Adolf, vores dronning Ingrid's far. Da han døde i 1973 blev Sofiero testamenteret til Helsingborg by, der i dag står for driften af slottet og parken.

Sundudsigt från hinsidan
Slottet blev – som det står i dag – bygget af Oskar II i 1870-erne, lige efter at han blev konge. Det ligger på kanten af en slugt, der går ned til Øresund. Slugten deler sig og fortsætter på begge sider af slottet, hvor den bliver lavere og lavere op mod parkens østside. Ned gennem disse slugter løber vandet fra et par søer, og flere steder er vandet stemmet op til nye små søer – nogle med guldfisk.

Overalt i slugterne og op ad deres sider vokser der rododendron og azalea. Ca. 10.000 planter af mange hundrede forskellige arter, siger beskrivelserne af parken. De første blev plantet samme år, som dronning Ingrid blev født. De var hendes fars store lidenskab, men parken rummer også køkkenhave, drivhuse, legeplads, rosenhave og skulpturer fra en udstilling for nogle år siden.

Laks og kalvelår og...
Vi samledes kort efter, at vi var kommet frem, på den store plæne foran slottet, hvor chefguiden fortalte om dets historie. Derefter var vi oppe på slottets øverste etage hvor der var en særudstilling om køkkenhaver i gamle dage. Men der var også stuer, der stod som på Oskar II's tid med tunge møbler og gardiner.

Der var tid til en tur rundt i parken, hvor vi kunne beundre de flotte rododendronbuske. De var ved at afblomstre men stod stadigvæk med mange farver. Så mødtes vi

igen på slottet, denne gang på den mellemste etage, hvor vi fik serveret en lækker middag. Laks og gedeost med asparges som forret, fulgt af kalvelår med stegt pastinak og kartoffel- og urterulle. Det var kræs!

Vi gik endnu en runde i parken, før vi på ny mødtes i restauranten til kaffe eller te, hvor vi også fik desserten, karamelrand. De, der var plads til, trak ud på terrassen og nød solskinnet og udsigten til Sjælland.

Men alt får en ende, og vi måtte igen borde busserne og drage tilbage til København efter en dejlig dag i "udlandet".

Swenn Poulsen

Efter den lækre middag var der endnu en lejlighed til at tage en runde i den smukke park.

...og blandt spejlmalerier i Paafuglen

Den 11. september mødtes 115 af PVK's medlemmer i Paafuglen i Tivoli til årets efterårstur.

Efter at formanden (undertegnede) havde budt velkommen, fortalte han, at bestyrelsen havde udnævnt Keld Reenberg til æresmedlem for hans mangeårige indsats som formand og næstformand. Formanden fortalte også, at sekretæren, Jytte Bundgaard, tillige var udnævnt til næstformand.

Efter disse indledende punkter hørte vi om de spejlmalerier, der var rundt om os på Havesalens vægge. For et år siden vidste ingen, at de var der. Så længe havde de været skjult bag malede vægpaneler! Men da man sidste år ændrede et stykke væg til fløjdøre for at åbne mod en terrasse, dukkede det første bemalede spejl op. Så kiggede man bag alle panelerne og fandt en halv snes spejlmalerier af Tivolifigurer, især fra pantomimerne, og andre af typiske Tivoligæster fra 1880, som nogle af billederne er dateret. Det var et fund, som ikke bare glædede i Paafuglen og resten af Tivoli men også havde vakt interessee på Nationalmuseet. Derefter var der dækket op, og vi fik en udsøgt middag.

Efter en tur rundt i haven mødtes vi igen til kaffe og en konfektkage. Det blev sidst på eftermiddagen, før vi brød op, så der var nogle, der blev i Tivoli til både pantomime og artisteri på Plænen.

Swenn Poulsen

Bowling hver onsdag – kom og vær med

De fleste har nok prøvet at bowle og ved, at det er sjovt og for alle aldersklasser.

En oplagt mulighed for at gøre noget ved det er at være med i Philips Bowling, som blev genetableret i efteråret 1999 efter udflytningen til Frederikskaj – dengang med Rikke fra Lys som formand.

Vi dannede et første- og et andet-hold, som skulle spille turneringer I KFIU (Københavns Firma Idræts Union), og begge hold har i de tre år vi har været med, formået at vinde guld, sølv og bronze og endvidere vinde Danske Banks Vandrepokal.

Der er mulighed for at følge op på succesen og være sammen med kollegaer på en hyggelig og anderledes måde hver onsdag, hvor vi træner i Bryggens Bowling kl. 17.00-18.00. Har du lyst til mere end det, er der turnering én lørdag formiddag om måneden.

Det koster kun 50 kr. pr. måned, og første måned er gratis. Henvendelse til formanden Freddy Degn på lokal 3729 – eller send en mail.

Fra præmieoverrækkelsen i KFIU her i foråret.

Jeg vil gerne vinde over mig selv

Får job og fritid til at hænge sammen med stor energi.

Hvad får en travl IT-projektleder til at bruge 15 timer eller mere om ugen på idrætsaktiviteter? »Det, der tænder mig, er at vinde over mig selv – ikke over andre – processen i at forbedre mig selv og mit resultat hele tiden. Dertil kommer så den afslappede fornemmelse efter en hård omgang fysisk træning«, siger den 31-årige Jakob Juul Rasmussen fra Philips Medico om sin indre drivkraft.

Og strategien har givet resultat, for så vidt som han i dag er en af Danmarks bedste stangspringere og for nylig vandt sølv i DM i denne disciplin med et spring på 4,50 meter – hans hidtil største sportslige succes.

Jakob er træner i klubben Hvidovre Atletik og Motion for 12-15 unge i alderen 16 til 26 år, hvor han træner dem i sprint og i spring – bl.a. længde-, højde- og stangspring. Det foregår et par timer fem gange om ugen, og som »spillende« træner er han også selv aktiv og får dermed passet sin egen træning.

Sådan startede det

Jakob begyndte at dyrke atletik som 13-årig og det udviklede sig hurtigt. Allerede som 15-årig blev han træner for klubbens yngste ungdomshold og kom to år senere med i bestyrelsen, ligesom han var formand gennem nogle år.

»Tidligere har jeg været tikæmper, inden jeg kom til Philips, men i dag koncentrerer jeg mig om stangspring«, siger Jakob. »Idrætten giver en meget skemalagt hverdag, og jeg bruger meget tid på det, men jeg sørger for at holde helt fri, så der også er tid til kæreste og venner. Generelt føler jeg ikke, at jeg fravælger venner og familie, og idrætten giver mig en kæmpe omgangskreds«. Jakob er også ved at læse HD – og tager det som enkeltfag for at få det hele til at hænge sammen.

At hjælpe andre er vigtigt

Jakob har i sportssammenhæng haft ledelsesansvar i mange år – og kan godt lide det: »I relation til andre virker det stærkt motiverende på mig at få andre til at fungere bedst muligt op til et stort stævne – både fysisk og mentalt – og så at mærke den taknemmelighed, jeg får tilbage, når det bagefter er lykkedes. Det giver meget på et menneskeligt plan, og på et tidspunkt vil jeg gerne have ledelsesansvar også jobmæssigt«, tilføjer Jakob.

»Jeg har ingen aktuelle planer om at skære ned på mit sportslige engagement, selv om træningen nok bliver skåret ned i det øjeblik, jeg skal have børn. Modsat f.eks. langdistanceløb er stangspring ikke en sport, man kan dyrke på motionsplan, fordi de eksplosive bevægelser kræver en vis træningsmængde,hvis kroppen skal kunne holde til det«.

Ved siden af trænerjobbet er Jakob idrætschef i Hvidovre Atletik og Motion og har i den egenskab ansvaret for klubbens 10-12 trænere, ligesom han skal sørge for en velfungerende holdstruktur – han blev i den forbindelse udnævnt til årets leder i Hvidovre Kommune i 2002. Han er også medlem af klubbens bestyrelse og kasserer i klubben.

Så kedsomhed er ikke noget problem for den aktive Medico-medarbejder.

Jannik Bo Rasmussen

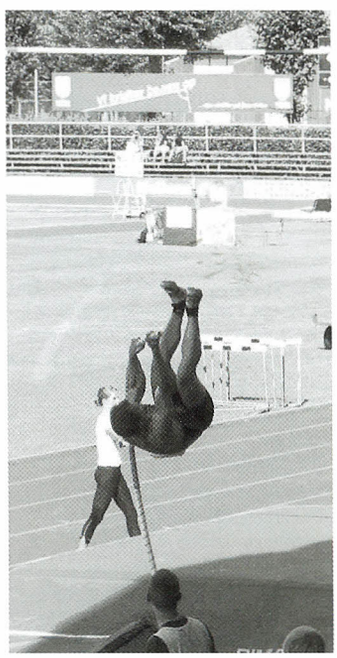

Jakob på vej op mod de 4,50 meter ved DM i atletik. Der er stadig et stykke vej op til overliggeren øverst i billedet!

DHL-stafetten

Så var det endnu engang blevet tid til det årlige DHL-stafetløb i Fælledparken. Og endnu engang var vejret med os. Og endnu engang havde Idrætsforeningen ved Hanne, Wiwi, Niels og Anny sørget for, at der var rigeligt med vådt og tørt til løbere og heppere.

Det eneste, som måske ikke helt var som de foregående år, var antallet af heppere. Dem var der desværre ikke så mange af, men til gengæld var der mange løbere, selvom der var nogle gengangere (eller skulle man sige »genløbere«) på nogle af holdene Philips havde, som det måske allerede er bekendt, syv hold med, og Microcell havde tilmeldt ni hold (men stillede kun op med seks hold).

Og igen i år blev der løbet til med Philips Elapparat som en suveræn vinder og tæt løb mellem Lys og Team Luminaires:

Elapparat	1:59:44
Medico 2	2:03:21
Tele	2:09:39
Lys	2:12:30
Team Luminaires	2:12:38
Medico 1	2:20:41
Monteringen	2:40:08

Jeg gik i år hjem lidt før det store fyrværkeri satte i gang (der efter sigende skulle have været lige så flot, som det plejer at være). På turen ud af Fællesparken mødte jeg nogle stakkels løbere, som endnu ikke var kommet i mål. De blev fulgt rundt af cyklende officials med lys på, så de kunne se ruten. Og ruten blev praktisk talt taget ned lige i hælene på dem. Så er man entusiastisk!

Vi ses til næste år i Fælledparken.

Ulla Laursen

Dragebådsregatta 2003

Lørdag den 23. august var Københavns Havn igen rammen om en forrygende dag i Dragebådsregattaens tegn.

Philips-teltet var igen i år fyldt med kolleger, familie og venner. Det lykkedes at sammensætte et topmotiveret sejl-team til første sejlads mod DSV, som havde fyldt båden
op med øvede roere. Vi fik kærligheden at føle men bevarede dog fatningen og sejlede en sikker anden plads i hus!

Efter en række justeringer var vi klar til igen at forsvare Philips-farverne i andet heat mod sidste års finalister, Brødrene Dahl. På trods af gode instruktioner fra de taktisk dygtige trænere var nervøsiteten for stor, og holdet kunne ikke håndtere presset. Således kom

den anden anden plads i hus!

Vores hurtigste tid var omtrent tre sekunder fra at kvalificeres os til semifinalerne, og vi måtte derfor skuffet nøjes med to sejladser.

Resten af dagen forløb med hygge i teltet og uddeling af gaver fra vores glade sponso-rer: Støvsugere, MP3-afspillere, trådløse telefoner, strygejern og meget mere blev fordelt mellem de tilmeldte Philips-medarbejdere.

Tak til alle deltagere for en dejlig dag der sluttede bedst, som dagens uvejr brød løs. Næste år vinder vi!

Komitéen for
Dragebådsregatta 2003
Thomas Kohl og Nicholas Skov

Kantinen – en afdeling i huset:

Madkunst i stor skala

Både bogstaveligt og i overført betydning har ISS-kantinen en central placering i Philips-huset på Frederikskaj.

Thomas Kaiser er – som de øvrige medarbejdere i kantinen – ansat af ISS men har bespist de danske Philips-medarbejdere de sidste ti år.

Fra det allerhelligste: Spisekammeret. Her er lækre sager og spændende krydderier i et udvalg, som kan gøre de fleste køkkener misundelige – alt sammen i imponerende mængder.

Uden kantinen ville vi være henvist til egne madpakker, eller – hvis det gik højt – en ekspedition til Shell Service ovre på hjørnet. Men heldigvis kan vi ugen igennem vælge mellem mange fristende tilbud af både varmt og koldt, kød og grønt.

Det kræver overblik og planlægning at føre en husholdning, der er ca. 100 gange større end den hjemlige i elementkøkkenet. Og derfor lægger kantineleder Thomas Kaiser vægt på, at alle fire medarbejdere arbejder sammen som et team og føler sig fælles om ansvaret:

»Jeg lægger vægt på at uddelegere så meget som muligt og se mindre på medarbejdernes formelle titler, så holdningen bliver, at det ikke er mig men os, der får det til at fungere«, siger Thomas. Ud over ham selv består det faste kantinehold af Inge som er souschef, Johnny som er uddannet kok, og Tonny som er kantinemedarbejder.

Kundevenlighed og fleksibilitet prioriteres højt

Kantinen betjener som bekendt hele huset og dermed også – ret skal være ret – medarbejderne fra Microcell. Det betyder, at der skal laves frokost for omkring 200 medarbejdere hver dag, hvortil kommer mødeaktiviteter med tilhørende traktementer for Philips.

»Der er ikke en uge, der ligner den anden«, fortæller Thomas. »Ofte er der også aftenarrangementer i huset, hvad der kan betyde en arbejdsdag på 14-15 timer. Det er hårdt, men det er også det der gør, at det er sjovt at arbejde her«. Thomas har indtryk af, at kantinen er mere fleksibel og kundeminded end mange andre steder, og det er med fuldt overlæg. Selv opgaver i sidste øjeblik bliver i reglen klaret med det samme – det kan være et møde, man havde glemt at bestille til, eller en uformel sammenkomst. Det vil dog være en stor hjælp, hvis alle prøver at huske at bestille traktement til møder senest dagen før.

Plads til improvisation

»Vi planlægger normalt menuen ugen forinden, hvor vi om torsdagen sætter os sammen omkring bordet og hører, hvad hver især har af ideer. Dertil kommer inspiration gennem ISS, og det sker også, at f.eks. vores fiskehandler ringer med et godt tilbud – 'Jeg har 14 kg rødtungefileter til halv pris' – og så kan vi jo ændre på planerne: »Det er i orden, kom bare med dem«.

»I det daglige er vi prisbevidste, og til gengæld køber så vi af og til noget vi ellers ikke ville have haft råd til«, siger Thomas. Indkøbene foregår ikke ved at han går rundt med indkøbsvognen i Kvickly efter fyraften men først og fremmest gennem leverandøraftaler via ISS. På den måde kan kantinen købe friske råvarer i god kvalitet og til gunstige priser. Indkøbene foregår typisk hos cateringfirmaer, hvortil kommer enkelte leverandører uden for aftalesystemet, som kan tilbyde varer, vi ellers ikke kunne få. Alle varerne leveres om morgenen, og mælkevarer, pålæg m.m. kommer hver dag – resten efter behov.

Effektivt køkkengrej

Thomas kan i øvrigt fortælle, at når det 'bare' drejer sig om cirka 200 mennesker til frokost, så begynder man ikke at regne portionerne ud i gram og gange op: »Vi ved efterhånden pr. erfaring, hvor meget der skal bruges – det er omkring 18-20 kg, hvis det er kød, lidt mindre hvis det er fisk. Og så har vi jo de rigtige hjælpemidler til tilberedningen, som en stegepande på ½ gange 1 meter og en røremaskine der tager 50 liter – i ovnen kan der være otte bradepander på én gang…«.

Thomas Kaiser har været kantineleder for Philips i ti år og er flyttet med fra Prags Boulevard. Tidligere har han været køkkenchef på den daværende restaurant Prag, souschef i Divan 1 og 2 i Tivoli, og han var med til skaffe restauranten 'Les Etoiles et une Rose' i København en stjerne i Michelinguiden.

Der skal være nerver på...

Vi spurgte Thomas, hvad der har været hans værste oplevelse i tiden hos Philips? Efter et øjebliks tøven fortæller han, hvordan han engang på Prags Boulevard ikke havde fået lavet ris à la mande nok til andespillet. »Jeg må ha' regnet forkert, så der var nogle, der gik forgæves … det var ikke sjovt!«

»Til gengæld var det fan-

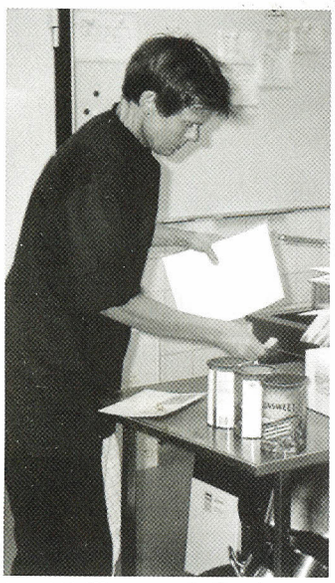

Inge Wolff er souschef og kan overtage, når Thomas ikke er til stede.

Selve køkkenet skinner af rustfrie ståloverflader og stort, funktionelt køkkengrej. En kæmpe-emhætte over kogeøen holder stegeosen på afstand.

Tonny på arbejde i grøntrummet. Af hensyn til hygiejnen skal grøntsager renses og klargøres i et separat rum.

deme skægt ved åbningen af domicilet her på Frederikskaj, hvor der var omkring 1.200 mennesker i alt fredag og lørdag. Jeg var på arbejde uafbrudt fra kl. 1 natten til fredag og til lørdag aften – og så var jeg også dødtræt!«

Forud for et stort arrangement som dette – eller julefrokosten i hele huset – er der nerver på i kantinen, som hos en skuespiller før premieren: »Det skal der være – ellers bliver det ikke ordentligt. På et tidspunkt kommer der et adrenalin-kick, og jeg tænker 'er der nu det-og-det?' Hvis jeg bare kører på rutinen, så bliver resultatet ikke det samme«, siger Thomas.

Jannik Bo Rasmussen

Dagens ret er benløse fugle med kartoffelmos, brun sovs og rosenkål. Her er kokken Johnny ved at hælde skyen fra en bradepande med »fugle« et par timer inden frokosttid.

Med CE i Berlin
Presence, Power og Passion

Consumer Electronics i Danmark er den eneste division i CE i Europa, der har opfyldt sine salgsmål.

Dette udløste en bonusrejse for hele afdelingen til Berlin i den sidste weekend af august fra torsdag til lørdag.

Jeg var inviteret med til at deltage alle tre dage for at få lidt mere indsigt i, hvilke udfordringer CE har for øjeblikket og at mærke kulturen i afdelingen samt for at få mulighed for at få talt med medarbejderne, hvilket der i år ikke har været meget tid til i en travl hverdag med mange rejser. Den viden og indsigt styrker mig i de opgaver, jeg løser for CE.

Min næste store opgave er at afholde to dages ledertræning for CE Nordic i Stockholm i oktober.

Vi drog afsted i bus fra Frederikskaj torsdag morgen og satte kurs mod Gedser, hvor medarbejderne fra Jylland kom ombord. Frokosten blev indtaget på færgen, og da vi kom tilbage i bussen, startede salgsmødet.

God underholdning

Vi blev indlogeret på Hotel Dorint i Berlin tæt ved lufthavnen og havde kort tid til at klæde om, inden et spændende aftenprogram ventede.

Vi blev kørt ud til en meget hyggelig og stemningsfuld restaurant, hvor der ventede en lækker middag. Her bød Ronald velkommen til Berlin og afslørede aftenens overraskelse: Vi fik billetter til musicalen Cats, og det blev en forrygende god oplevelse, hvor vi sad på første række med den bedste udsigt til scenen.

Salgsmøde

Hele fredagen var der salgsmøde. For mig var det en ny verden af spændende innovative produktnyheder, der blev præsenteret i et højt tempo. Ingen tvivl om at der i CE er store krav til at kapere information, nyheder og forandringer. Det var opløftende at møde en division, der er fuldt ud koncentreret imod markedet og kunderne i stedet for at være optaget af interne forhold. Selv om der stilles store krav til medarbejderne, og der er et stigende arbejdspres, hvor der skal præsteres mere med færre ressourcer ligesom i den øvrige del af Philips, oplevede jeg, at der alligevel i CE er masser af gå-på-mod, god energi og plads til humor.

IFA-Messe

Lørdag var den helt store dag for mange, da vi skulle besøge IFA-Messen, som er den største messe inden for forbrugerelektronik i Europa. Philips-standen var på størrelse med Forum i København og helt ubeskrivelig flot. Holdt i blå farver i high-tech-look med en stor scene midt for, hvor der løbende var shows med sangere og dansere, der optrådte.

Spændende produkter

En lang række spændende produkter blev præsenteret, og det at gå rundt og betragte dette univers gav en enorm stolthed over at arbejde for en virksomhed som Philips. Ronald Maagdenberg, PD-chef for CE, havde sørget for, at vi kunne deltage i nogle udvalgte produktpræsentationer for nogle af de helt nye og innovative produkter.

Efter den første præsentation kom Mr. Rudy Provoost, direktør for Consumer Electronics i Europa, forbi for at takke CE i Danmark for det flotte resultat og den gode indsats gennem den seneste tid. Han omtalte CE i Danmark som »The Scandinavian Dream Team«, som man i Philips Europa var meget stolt over. Det var veltilfredse og trætte medarbejdere, der drog tilbage til Danmark med bussen lørdag aften.

Til alle i CE

Tusind tak for nogle fantastiske dage i Berlin.

Charlotte Thorsen

Her står CE's medarbejdere foran indgangen til IFA-Messen, der blev afholdt i Berlin's messeområde fra den 29. august til den 3. september.

Carpe Diem bringer dagslysets dynamik ind på kontoret

Det moderne livs skiftende karakter ses tydeligt i tidens kontormiljø, og Philips Luminaires har udforsket tendenserne for at afdække fremtidens behov for kontorbelysning.

Både arbejdssituationer og arbejdspladser er blevet langt mere fleksible end tidligere, og organisationen er i dag typisk fladere end før.

Personlig lysstyring

Det har resulteret i en helt ny armaturserie Carpe Diem, som ikke blot tændes om morgenen og slukkes ved fyraften men som også giver et dynamisk lysbillede, der er tilpasset både den enkelte medarbejder og hele kontorlokalet.

Hver medarbejder kan tilgodese sit aktuelle behov for belysning blot ved at benytte en enkel fjernbetjening. Vi kalder det Personal Light. Desuden har Philips – inspireret af dagslysets uendelige variationer – udviklet en tilhørende Dynamic Ambience software, der varierer lyset og levendegør vores arbejdsplads.

Lysets naturlige rytme

Dynamic Ambience softwaren kan inkorporeres i Carpe Diem og er et centralt styresystem for belysningen i hele lokalet. Systemet rummer data for dagslysets variation på forskellige breddegrader og årstider, så man f.eks. kan simulere lyset, som det er på datoen den 22. maj.

Selve armaturet består næsten udelukkende af en reflektor, der giver en jævn og afbalanceret fordeling af lyset. Med dens matte, børstede aluminiumsoverflade synes Carpe Diem nærmest at svæve i luften og spreder lyset, så det bliver et med omgivelserne. Carpe Diem giver rummet liv og reagerer efter dagslysets skiftende niveau, så belysningsstyrken og farvetemperaturen skifter i en behagelig, naturlig rytme, som både stimulerer og inspirerer medarbejderne.

Fokus på brugerne

Brugerne har været med til at påvirke Carpe Diems enestående design helt fra starten, og det er deres ønsker og behov, der har bidraget til udvikling af Personal Light og Dynamic Ambience. Når koncentration og refleksion er de primære opgaver, er der brug for stille områder i arbejdsmiljøet. Lige så vigtigt er det at have zoner på samme kontor, hvor teamwork og kommunikation er i fokus. Med den nye dynamiske teknik får medarbejderne større frihed, og samtidig kan de selv styre, hvordan lyset skal forme sig dagen igennem.

Jannik Bo Rasmussen

Her ses hvordan Carpe Diem – det er latin for 'pluk dagen' – nærmest synes at svæve i luften. Der er mere information om armaturet på www.carpediem.philips.com – her er der også en flash-præsentation, hvor man kan eksperimentere lidt med lyset.

Med et patenteret optisk system kan lyset fra en varm, hvid lyskilde blandes med lyset fra en kølig hvid. Ved at styre lysstyrken fra de to lyskilder opnås variation i både lysstyrke og farvetemperatur. Der er netop kommet et display op på Frederikskaj, hvor man kan se armaturet og selv prøve at ændre lysfarve og -styrke.

TAK

Min sidste arbejdsdag for Philips Lys blev en festlig og rigtig god dag for min kone og mig. Tak for arrangementet i »skoven« og for jeres dejlige gaver til mig. En særlig tak til arrangørerne og de mange kolleger, der deltog i afskedsreceptionen. Jeg ønsker jer alle god vind fremover. *Sven Brorsen, Lys i Århus*

»Hoi« fra en tidligere Tele-medarbejder

Ulla Laursen fra Tele spurgte mig i begyndelsen af september, om jeg havde lyst til at skrive om, hvordan det er at flytte til Holland.

Jo, gerne, og umiddelbart mente jeg også, at det var da en smal sag, jeg har jo oplevet så meget i løbet af de godt seks måneder, jeg har boet her... Men da stort set alle jer i Philips kender en smule til Holland og hollændere gennem Philips – måtte jeg i tænkeboks.

Undertegnede arbejdede indtil 31. marts i år i Tele, som jeg havde gjort i godt tre år, da min hollandske kæreste og jeg besluttede, at nu skulle der altså gøres noget ved det. Jeg tog beslutningen om at flytte og dermed sige job op, fremleje lejlighed og sige »vi ses« til familie og venner. Jeg er lidt af en tryghedsnarkoman, så det gav nogle søvnløse nætter. Men det skulle altså prøves af!

I påsken tog jeg så af sted for at begynde mit nye liv i Groningen – en by med ca. 200.000 indbyggere i det nordlige Holland. Groningen er en hyggelig by, som jeg er kommet til at holde meget af, med sine smalle gader og huse – og kanaler selvfølgelig. Derudover er det en universitetsby, så der er liv og masser af udfoldelsesmuligheder.

Nu har jeg jo kun været i Holland på ferie/weekend og et par gange med Philips, og det er en helt anden sag, når man så skal bo der!

Mit første indtryk af hollændere og Holland var – og er fortsat – positivt.

Lidt om hollændere

Hollændere har et ry for at være åbensindede og liberale, og det er også sandt langt hen ad vejen. På andre måder er de bare anderledes!

Det er f.eks. normalt her at sige De til mennesker, man ikke kender, og overordnede på arbejdet. Derudover tiltaler man dem som Hr. og Frue – jeg har det fortsat underligt med at blive tiltalt Frue – »Mevrouw«.

Når man kender hinanden og mødes, kysser man tre gange på kinderne – ligesom Frankrig f.eks. Endnu en skik jeg har måttet vænne mig til – nogle gange til stor morskab for omkringstående hollændere. Hollændere har også et ry for at være noget nærige – og det er sandt. De går meget op i, hvad ting koster, hvor man kan købe det billigt (discountbutikker er guf!), og de synes, det er pragtfuldt, når de har gjort en god handel. Deres fortid som købmænd sidder fast.

En anden ting fra deres fortid, der også hænger fast, er deres passion for at sejle. Alt med både kan få de fleste hollændere til at gå amok. Og med de mange kanaler og søer her, er det en stor fritidshobby. Her om sommeren er der fyldt med både på kanalerne, og der er faktisk tv-programmer a la bilprogrammer – om både! Jeg er ikke selv meget for at sejle rundt i både, men jeg synes, det ser flot ud!

Maden...

...er en ting, jeg nok aldrig vænner mig til. Traditionel hollandsk mad er meget ligesom gammel dansk mad – dog kogt ca. 30 min. længere. Og hollandsk version af sild: En rå sildefilet – med hale, lidt salt og rå løg. Tag dyret i halen og begynd og spis! Det er ikke som en dansk julesild!

En anden ting er brød, absolut ikke ligesom dansk bagerbrød, og så er det altid i *skiver*. Jeg synes, det er en skam, man ikke kan skære sit brød selv og så få et ordentligt stykke! En af de ting, jeg har savnet mest, er et godt, almindeligt rundstykke! Men de er gode til mælkeprodukter. Jeg har aldrig spist så meget yoghurt som nu, og jeg er tosset med hollandske lakridser – dropjes.

Lær at sige »G«

Mit første projekt her var at komme i gang med at tale sproget. Hvis jeg skal bo her, så må jeg lære hollandsk! Hollandsk er for os danskere jo noget underligt noget! Det lyder mest som en ordentlig forkølelse. Hollandsk er dog ikke svært at læse eller forstå, når man først er »tunet« ind så at sige. Dog er det svært at lære visse lyde: R, UI, EU og ikke mindst G'et!

Efter et intensivt kursus og masser af hals/kæbe-øvelser var jeg klar! Det blev en oplevelse, men hollændere bliver meget begejstrede, når man prøver kræfter med deres sprog, og de går *meget* op i at hjælpe – hele tiden – og nogle gange lidt for meget efter min mening (lad mig nu bare prøve at sige den sætning uden at blive afbrudt!)

Men de mener det jo godt, og med hjælp fra visse hollændere – især en meget vedholdende »svigermor« – kan jeg nu begå mig og ikke mindst arbejde på hollandsk.

Hvad med Philips?

For hollænderne er Philips et af deres flagskibe. Meneer Kleisterlee optræder ofte i tv og giver sin mening om diverse ting inden for erhverv og økonomi, og når Philips foretager sig noget, er det med i hovednyhederne.

Philips-kontorerne er hovedsageligt vestpå, men der findes dog fortsat fabrikken i Drachten, ca. 45 km herfra, og Stadskanaal – også ca. 40 km.

Der var indtil for nogle år siden et kontor i Groningen. Bygningen er her endnu (jeg kører forbi hver dag), men de flyttede vist til Drachten og/eller Amersfoort. Det har ærget folk her lidt, da Philips er en virksomhed med et godt ry her og betragtes som en god arbejdsplads.

I gang igen

Rekrutteringsbureauer er meget brugt her, og skal man finde et godt arbejde, er det en god idé at henvende sig til et par stykker. Igen har mine oplevelser med disse været meget positive. De var meget begejstrede for og nysgerrige om, hvorfor jeg – en dansker – vil bo og arbejde i Holland, men de har virkelig hjulpet mig.

Det bar frugt midt i august, hvor jeg fik arbejde hos en frugt- og grønt-eksportør i Stadskanaal! Min stilling er som salgsassistent til Danmark og Sverige et perfekt job, da jeg nu kan tale dansk hver dag!

Firmaet har 15 medarbejdere, og vi leverer til flere danske supermarkedskæder, bl.a. Netto.

Det er dejligt at komme i gang med at arbejde igen, men det er også hårdt efter fem måneders afslapning, og selvom jeg kan tale meget dansk, foregår den anden halvdel jo på hollandsk!

Hva' så nu?

Jeg må indrømme – på trods af nogle startproblemer – det har været en oplevelse og nogle gange meget frustrerende med registreringer osv – er det gået

over forventning. Jeg havde ikke troet, at jeg efter kun fem måneder ville tale sproget, have fast arbejde og bil. Men er der vilje, er der vej, og folk omkring mig har som sagt været utroligt hjælpsomme.

Jeg savner stadig Danmark og København, men jeg er ved at slå rod, og lige nu ser det ud til, at jeg bliver hængende. Jeg tager én ting ad gangen. Når man kaster sig ud i sådan noget, bliver man nødt til det, ellers bliver man vanvittig.

Det er meget hårdt at foretage sådan en flytning, men står man fast og ved, hvad man vil, kan man få en spændende og lærerig oplevelse!

Så til alle Philips-folk siger jeg »groetens« og måske »tot ziens«.

Deres »tidligere udsendte medarbejder« Tine Jensen
September 2003

CE fik to EISA-priser i år!

Hvert år samles 40 journalister fra Europas førende hi-fi-magasiner i en komite under navnet European Imaging and Sound Association, forkortet EISA.

Komiteen tester og bedømmer en lang række produkter inden for forbrugerelektronik og giver det bedste produkt i hver kategori den årlige EISA-pris. I bedømmelsen lægges vægt på bl.a. kvalitet, funktionalitet, design, samt om der er tale om et innovativt produkt. At modtage en EISA-pris kræver et unikt produkt og er derfor en stor anerkendelse.

I Philips er vi kendt for at være med helt fremme og har gennem tiderne introduceret en lang række banebrydende teknologier og produkter. Inden for de seneste par år har Philips bl.a. modtaget EISA-priser for dvd-optageren, som for første gang gav mulighed for at optage direkte på dvd. Og sidste år fik Philips' nye Pixel Plus-tv prisen som det bedste tv.

EISA-komiteen udnævnte Philips 30PF9975 til at være årets bedste LCD-tv, bl.a. fordi det byder på overlegen billedkvalitet til en overkommelig pris.

Derfor fik vi priserne

I år har hele to Philips-produkter fået prisen som det bedste produkt af sin art: Philips 42PF9975 fik prisen som European Plasma Television Of The Year som det plasma-tv, der giver markedets mest detaljerede og levende billeder: »Det er den ideelle storskærm til dvd-visning – ikke mindst på grund af de stærke farver og Philips avancerede Pixel Plus billedteknologi. Apparatet har desuden et stort antal indstillinger til optimering af forskellige videokilder. Og da der er input for RGB, kan det også bruges som en stor, højopløselig computermonitor«, hedder det i begrundelsen.

Desuden blev Philips 30PF9975 kåret som European LCD Television Of The Year. LCD-skærmen er i stigende grad et alternativ til plasmateknologien på grund af en længere levetid, højere opløsning, bredere synsvinkel, et udmærket kontrastomfang og overbevisende farver. I begrundelsen for tildelingen hedder det bl.a., at Philips 30PF9975 samler alle disse fordele i en 76 cm skærm, som er overkommelig i pris, men som alligevel slår alle konkurrenter i sin klasse på både lysstyrke og skarphed.

Jannik Bo Rasmussen

Københavner-armaturet.

En hyldest til en klassiker

Hvem kender ikke Københavner-armaturet fra Philips?

Hvem *kender* Københavner-armaturet? Det er ikke et, man normalt lægger specielt mærke til, og sådan skal det også være – armaturet har et enkelt, rent og gennemarbejdet design, som falder godt ind i gadebilledet. Alligevel er det et af de mest udbredte armaturer til vejbelysning herhjemme, og de fleste af os ser dem sikkert i snesevis hver eneste dag.

Armaturet – som internationalt kaldes The Copenhagen luminaire – er udviklet i midten af 70'erne og har således holdt sit 25-års jubilæum. Efter en periode hvor lysstofrør var fremherskende til vejbelysning, var de energibesparende kviksølvlamper kommet frem, og Stadsarkitektens Kontor i København så, at der var behov for et moderne armatur, der passede til den nye lyskilde.

Moderne teknik i tidløst design

Armaturet er udviklet lokalt som et af de mange produkter fra Armaturmonteringen i Hedehusene, hvor det fortsat bliver produceret. Med design af stadsarkitekten og teknik fra Philips har det vist sig at leve så godt op til behovet, at der foreløbig er produceret mere end 100.000 stykker, hvoraf størstedelen kaster lys over gader og veje i Danmark. Armaturet findes i øvrigt i flere størrelser op til en vægt på 10 kg og en diameter på 46 cm.

Fra starten er det udviklet til wireophæng, og i denne udførelse hænger Københavner-armaturet i række efter række over små og store gader i København (kigger du efter, hjemme hvor du bor, er der en god sandsynlighed). Senere er der kommet andre varianter til, og i en version til mastemontering bruges armaturet i stort omfang til trafik- og boligveje. Således sidder det både over motorvejen til Kastrup og på Øresundsbron.

Mens det grundlæggende design er uændret, er armaturet blevet teknisk løbende opdateret hvad angår f.eks. elektronik og lyskilder, og i dag er det typisk højtryks-natriumlamper som bruges som lyskilde. I starten var de brune, men i dag er standardfarven lysegrå – og i Norge kan man godt lide den i grøn.

Ny prisvinder på vej

Københavner-armaturet er en af de første eksponenter for den trend, der er blevet stadig mere markant inden for vejbelysning: At man interesserer sig stadig mere for æstetikken og ikke lader sig nøje med to plastikskaller omkring et lysstofrør.

Vejdirektoratet støtter denne trend med bl.a. designkonkurrencer for at inspirere til nye løsninger. Et af de nyeste Philips-produkter på området er Hafnia City-armaturet. Også dette armatur er designet af kommunen i det, der i dag hedder Plandirektoratet, og armaturet vandt to ud af tre kategorier i en designkonkurrence i Stockholm tidligere i år.

Philips Luminaires satser på, at det nye armatur vil komme til at supplere det eksisterende sortiment og dermed befæste Philips' absolutte føring på vejbelysningsområdet, hvor vi i Danmark har oparbejdet en markedsandel på omkring 90% – ikke mindst takket være Københavner-armaturet.

Jannik Bo Rasmussen

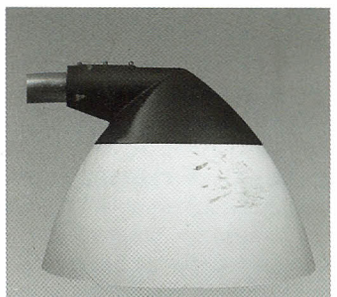

Det nye Hafnia City-armatur.

PHILISKOPET
udgives af
Philips Danmark A/S
Frederikskaj 6
1780 København V

Redaktion:
Jannik Bo Rasmussen
(ansvarshavende)
telefon 33 29 32 90

Ulla Laursen
telefon 33 29 33 44

Anny Juul
telefon 33 29 37 24

Næste nummer
udkommer
medio december.
Stof skal være
redaktionen i hænde
ultimo november.